

Dertil kan jeg ikke sige Andet, end at det jo er en meget almindelig Tale, naar der er Spørgsmaal om, at en By ikke skal ligge umiddelbart ved Hovedbanen, at saa bliver Byen ødelagt; dette hører man allevegne fra. Men det forekommer mig dog, at det bedste Beviis i saa Henseende maa Erfaringen afgive, og Erfaringen, troer jeg, har paa andre Steder viist, at dette ikke er Tilfældet (Vilke: f. Ex.?). Jeg skal som Exempel nævne Flensborg. Hvis de Herrer ville henvende sig til Mænd, der ere sagkyndige i denne Retning, ville De vistnok af dem erfare, at Driften ganske vist derved kan vanskeliggjøres, men at der ikke kan være Tale om, at der af denne Grund kommer flere eller færre Folk til Byen. Fra Flensborg har Klagen over denne Bestemmelse vel lydt meget stærkt; men hvis man henvender sig til de Mænd, der staae Sagen nær og have med den at gjøre, vil det vise sig, at Klagen ikke er begrundet. Det er ingenlunde saa, at jeg eller de andre Medlemmer, som staae paa det samme Standpunkt som jeg, oversee den Betydning og Vigtighed, som Aarhus navnlig som Udsørfelshavn for Sjælland maa have. Vi haabe Alle, at Aarhus skal udvikle sig til Held for sig selv og til Held for hele Sjælland, og vi haabe tillige, at dette skal være til Gavn ogsaa for de øvrige Byer ved Østkysten, og at de skulle lære at drage deres Fordele af Havnen ved Aarhus i Forbindelse med de naturlige Forhold, som isørigt enhver By har for sig, saa at de ikke indlade sig i en Concurrance paa Terrainet, hvor de nødvendig maae ligge under, men overlade Traffiken til Aarhus og søge at udvikle sig selv i Henshold til de naturlige Forhold, hvorunder enhver befinder sig. Men fordi vi lægge Vægt paa Aarhus, navnlig som den vigtigste Udsørfelshavn for Sjælland, maa man ikke troe, at Aarhus er Sjælland; vi have ogsaa andre Interesser i Sjælland end at komme til Aarhus. Denne Bane er anlagt, ikke blot for at komme til Aarhus, men for at komme sydpaa; dette har ogsaa sin

Betydning, og det hjælper ikke, at man vil skræmme os med, at det er Veien til Hamborg og Tydsland. Dette har ikke stort at sige. Lad Handelen gaae derhen, hvor den naturligt føres hen, og lad os ikke være bange for at handle med nogen fremmed Nation! Vi maae føle os saa stærke, at vi vel kunne taale dette Samkvem uden derfor at ophøre at være danske Mænd.

Efter samvittighedsfuldt at have overveiet Sagen og efter at have raadsført mig med Mænd, som jeg troer have Indsigt i disse Forhold, kan jeg ikke Andet end blive staaende ved det Resultat, hvortil Udvalget kom ved Sagens Behandling her i Thinget i forrige Samling. Uagtet jeg indrømmer, at Sagen kan være tvivlsom, og jeg meget godt forstaaer, at der kan være forskellige Opfattelser af de forskellige Momenter, som her maae komme i Betragtning, forekommer det mig dog, at, naar man skal træffe et Valg, saa tale overveieude Grunde for at holde sig til Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, og som det i forrige Samling er indstillet af Udvalget. At det er forelagt af Regjeringen saaledes, vil jo sige, at Regjeringen har accepteret Udvalgets Forslag og mener, at denne Ordning vil være heldig. Den uheldigste Ordning vil det efter min Mening være, at man vælger Skanderborg=Stilling=Linien og saa gaaer directe til Aarhus. Derimod anseer jeg det for mindre uheldigt at vælge Torrildbanelen. Naar Torrildbanelen vælges, tabes Intet i Afstand, det er kun Hensynet til, at Torrildbanelen gaaer igjennem et District, hvor Traangen til en Jernbane føles mindre levende, og hvor Jernbanen derfor ikke kan antages at stikke den Nytte, som naar den gaaer i mere vestlig Retning, det er kun dette Hensyn, der taler imod Torrildbanelen. Jeg tør sige, at, hvis Sagen havde ligget for i denne Form aldeles paa frisk Grund, hvis den ikke tidligere havde været forhandlet, saa kunde man maaskee komme til det Resultat, at Torrildbanelen i og for sig er den fornøftigste; men naar man seer